

Med hensyn til opdelingen af organisationen med arbejdsmarkedets parter på den ene side og myndighederne på den anden side mener vi, at der ligger et meget væsentligt problem i dette lovforslag, som vi altså fik præsenteret den 7. maj, og det drejer sig om det helt overordnede spørgsmål.

I Venstre mener vi, at ministeren og ministerens beføjelser skal begrænses til det, der vedrører myndighederne, og så skal ministeren overlade den del, som parterne skal løse, til parterne selv. Derfor mener vi, det er en dårlig idé, at man lægger op til, at ministeren skal fastsætte mål og midler for arbejdet hos parterne, ligesom vi også mener, det er en dårlig idé, at Arbejdstilsynet skal opstille kvalitetskrav for branchesamarbejdet. De to ting ønsker vi i hvert fald ud, hvis vi skal støtte forslaget.

Så har vi et problem af en anden karakter med hensyn til arbejdspladsvurderingen. Der vil jeg godt starte med at citere, hvad statsministeren sagde her i salen den 29. april i debatten om administrativt bøvl. Her sagde statsministeren: Væk med uklarheder, forkerte beskeder, dobbeltarbejde og skemavælde.

Det er noget, vi hører fra regeringen. Vi hører fra statsministeren, og vi hører fra erhvervsministeren, at vi skal passe meget på i forhold til virksomhederne, at vi ikke overdynger dem med bureaukrati. Jeg mener faktisk, at det, der lægges op til her med en obligatorisk skriftlig såkaldt arbejdspladsvurdering, som skal gennemføres på hver eneste virksomhed i dette land, er unødigt bureaukrati.

Vi i Venstre tror ikke på, at man alene ved hjælp af et skema får et forbedret arbejdsmiljø. Tværtimod tror vi, at det kan skabe irritation og dermed fjerne fokus fra det, der burde være arbejdsindsatsen på virksomheden, nemlig at sikre, at den enkelte arbejdsplads er i orden og sikker, så den del af forslaget er vi langt fra enige i.

Til sidst om BST: Der mener vi som udgangspunkt ikke, at der skal være tilslutningspligt, men det er da klart, at vi kan diskutere, om man kunne lave nogle forsøgsordninger, som også gælder de virksomheder, der i dag har tilslutningspligt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg har forstået, at Venstre sad i regering, den gang direktivet om arbejdspladsvurderinger blev vedtaget, og derfor vil jeg spørge, om Ven-

stre slet ikke havde forestillet sig, at man kunne stå i en situation, hvor man skulle bruge en arbejdspladsvurdering, og hvordan Venstre mener at man kan bruge en arbejdspladsvurdering, som kun er mundtlig. For jeg kan jo forstå, at anken udelukkende går på, at den skal være skriftlig. Men er det ikke meget nemmere at nedfælde tingene på et stykke papir og så tage udgangspunkt i det? Så har man da noget at diskutere ud fra, frem for at man blot har en mundtlig besked om, at sådan ser arbejdspladsen altså ud.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er jo en kendsgerning, at arbejdsmiljøet ikke har det godt ude omkring; det viser alle statistikker og undersøgelser. Men når man hører Venstres ordfører sige her, at parterne selv skal finde ud af det, for sådan har det været hidtil, at BST ikke skal kvalitetssikres, for det har der hidtil været stor kritik af, og at APV er noget administrativt bøvl, så kan man egentlig godt komme til at spekulere på, hvordan og hvorledes de her ting så skal skrues sammen, således at vi får sikkerhed for, at de kommer til at fungere, for det gør de altså ikke ved, at man bare overlader det til parterne selv. Det må også være sådan, at vi har mulighed for at stille krav til disse parter. Alt andet ville være urimeligt. Derfor kunne det egentlig være interessant at få nogle konkrete bud fra Venstre på, hvad der skal gøres, for at tingene kan skride i den rigtige retning – i den retning, vi ønsker – men det får vi aldrig; vi får aldrig andet end kritik.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Finder Venstre ikke, at der kan blive et stort problem, hvis man sætter BST-udbygningen i stå? For det vil jo være konsekvensen af, at man gør tilslutningen frivillig, og grunden til, at jeg spørger om det, er selvfølgelig, at der i øjeblikket hersker stor uklarhed om, hvem der er rådgivende, og hvem der er tilsynsførende, og at det også skaber uklarhed i arbejdstilsynsspørgsmålet.

Og derfor vil jeg spørge, om ikke selve det at have en fastlagt udbygningsplan for BST er et af de konkrete punkter, der vil kunne fremme et godt arbejdsmiljø. For der er jo ikke nogen af os, der er i tvivl om, at arbejdsmiljøet ude på arbejdspladserne bliver ringere og ringere, og at der er flere og flere ulykker, flere og flere